

UZASADNIENIE

Małoletni powód M. B. (1) reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego A. B. (1) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 50.000 zł., tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od kwoty 20.000 zł., od dnia 22.05.2012r., do dnia zapłaty i od kwoty 30.000 zł., od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz nieterminowej renty w wysokości 700 zł., miesięcznie płatnej do 10-go każdego miesiąca od stycznia 2012r.

Powód A. B. (1) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 20.000 zł., tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 22.05.2012r., do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, że kiedy powód M. B. (1) miał rok zmarła najpierw jego matka a kilka miesięcy potem- ojciec. Osieroconym chłopcem zajęła się babcia A. B. (2), która została jego prawym opiekunem.

W dniu 27 grudnia 2011r., A. B. (2) wraz z wnukiem M. B. (1) szła chodnikiem przy ul. (...) w O.. Kierująca pojazdem V. (...) nr rej., (...) nie zachowując należytej ostrożności wjechała na chodnik i potraciła A. B. (2). Na skutek doznanych obrażeń A. B. (2) zmarła.

Sprawca wypadku posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Małoletnim powodem zaopiekował się stryj A. B. (1).

M. B. (1) był bardzo związany z babcią . Była ona dla niego po śmierci rodziców jedyną najbliższą rodziną. Nagła niespodziewana śmierć była dla niego tragicznym i bolesnym doświadczeniem tym bardziej, że był bezpośrednim świadkiem wypadku.

Powód A. B. (1) jest synem A. B. (2). Był również bardzo emocjonalnie związany z matką. Po śmierci swojego brata był jej jedynym dzieckiem . Do kwietnia 2011r., mieszkał razem z matką . W maju 2011r., ożenił się i przeprowadził do Z.

Nadal utrzymywał stały i bliski kontakt z matką.

Strona pozwana Towarzystwa (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że wypłaciła tytułem zadośćuczynienia na rzecz M. B. (1) kwotę 30.000 zł., zaś na rzecz A. B. (1) kwotę 10.000 zł., które według pozwanego wyrównały krzywdę doznana w wyniku śmierci babci i matki.

Strona pozwana podniosła, też, że z oświadczenia A. B. (1) wynika , że koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą 1.000 zł. oraz, że możliwości zmarłej nie pozwalały na przeznaczenie przez nią na wnuka kwoty 2.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód M. B. (1) urodził się (...)

(odpis skrócony aktu urodzenia powoda M. B. (1) k. 26).

Matka M. M. (1) B. zmarła w dniu (...), zaś jego ojciec P. B. w dniu (...)

(dowód: - odpis skrócony aktu zgonu M. B. (2) k. 28;

- odpis skrócony aktu zgonu P. B. k. 27).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 29 czerwca 2006r., ustanowiono opiekę nad małoletnim M. B. (1) i obowiązki opiekuna powierzono jego babci A. B. (2).

(dowód: - odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn. akt III Nsm 352/06).

M. B. (1) był bardzo związany z babcią. Po śmierci rodziców to ona przejęła ich obowiązki. Chodziła z małoletnim M. na spacer , uczyła go jeździć na rowerze, opiekowała się nim w czasie choroby, utrzymywała kontakt ze szkołą M..

Do 30.04.2011r., z A. B. (2) zamieszkiwał powód A. B. (1).

30.04.2011r., A. B. (2) zawarł związek małżeński z D. B. i wyprowadził się do Z.. Nadal jednak utrzymywał stały i bliski kontakt z matką. Odwiedzał często matkę, zabierał M. na weekendy. A. B. (2) często też odwiedzała powoda; przyjeżdżała co drugi weekend.

Powód A. B. (1) pracował w B. więc wracając do domu odwiedzał matkę.

(dowód: - zeznania świadka D. B. k. 101-102;

- zeznania powoda A. B. (1) k. 87).

A. B. (2) pobierała świadczenia emerytalne z (...) w K. w wysokości 1.163,94 zł., netto.

(dowód: - decyzja (...) w K. z dnia 3.03.2011r., k. 33).

A. B. (2) pobierała również z Centrum Pomocy (...) świadczenie na częściowe pokrycie kosztów utrzymania małoletniego M. B. (1) w wysokości 166,01 zł.

(dowód: - Decyzja z dnia 18.10.2011r., k. 34).

W dniu 27 grudnia 2011r., A. B. (2) wraz z powodem M. B. (1) szła chodnikiem na ul. (...) w O..

Została potrącona przez kierująca samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...).

W wyniku potrącenia poniosła śmierć na miejscu.

Świadkiem zdarzenia był M. B. (1).

(dowód: - bezsporne).

Po śmierci babci M. B. (1) długo był przygnębiony. Do dziś pamięta wypadek.

Po wypadku babci M. B. (1) zamieszkał z A. B. (1) i jego żoną.

Po wypadku nie chciał rozmawiać, zamknął się w sobie, był zalekniony, nie chciał sam spać. Przeżywał każde wyjście do miasta, pisk opon wzbudzał w nim lęk.

Po śmierci babci M. B. (1) długo był przygnębiony. Do dziś pamięta wypadek. Boi się o swoich opiekunów.

(dowód: - zeznania świadka D. B. k. 101-102;

- zeznania powoda A. B. (1) k. 87).

M. B. (1) po śmierci babci zmienił szkołę. Wcześniej uczył się w szkole w O., po wypadku rozpoczął naukę w szkole w Z.

(dowód: - zeznania świadka D. B. k. 101-102).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 kwietnia 2012r. uznano J. K. winna tego, że w dniu 27 grudnia 2011r., na ul. (...) w O. kierując samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachowując należytej ostrożności i obserwacji drogi wjechała na chodnik i potrafiła prawidłowo idącą tym chodnikiem pieszą A. B. (2) która doznała liczego złamania kości czaszki mechanicznym uszkodzeniem mózgu i krwawieniem do komór bocznych oraz urazu kolana i złamania żeber, które spowodowały jej zgon na miejscu zdarzenia.

(dowód: - akta Sądu Rejonowego Kłodzku sygn. akt II K 219/12).

Kierująca pojazdem posiadała ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

(dowód: - bezsporne).

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2012r., Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich ustanowił opiekę nad małoletnim M. B. (1) i obowiązki opiekuna powierzył A. i D. B..

(dowód; - odpis postanowienia Sądu Rejonowego Ząbkowicach Śląskich sygn. akt III NSM 2/12).

M. B. (1) uczęszcza na dodatkowe zajęcia: zajęcia karate, których miesięczny koszt wynosi, 60zł, na kurs języka angielskiego, którego koszt wynosi 80-100 zł., miesięcznie, bierze też udział w różnych odpłatnych zajęciach organizowanych przez szkołę. M. B. (1) nie choruje na stałe schorzenia; w okresie jesienno- zimowym występują u niego alergie.

(dowód: - zeznania świadka D. B. k. 101-102).

Pismem z dnia 17.04.2012r., powodowie M. B. (1) i A. B. (2) wnieśli do (...) S.A. we W. wniosek o wszczęcie postępowania likwidacyjnego w sprawie wypadku komunikacyjnego z dnia 27.12.2011r., w wyniku którego śmierć poniosła A. B. (2).

(dowód:- pisma z dnia 17.04.2011r., k. 36 i 41;

- akta szkodowe).

(...) S.A. we W. decyzją z dnia 18.05.2011r., przyznała tytułem zadośćuczynienia na rzecz M. B. (1) kwotę 30.000 zł., zas na rzecz A. B. (1) kwotę 10.000 zł.

(dowód: - decyzja z dnia 18.05.2012r., k. 47;

- akta szkodowe).

Powód A. B. (1) z tytułu zatrudnienia osiąga dochody w wysokości 2043,89zł., netto.

(dowód: - zaświadczenie o dochodach k. 55).

Żona powoda D. B. osiąga dochody w wysokości 1.642,99 zł. netto.

(dowód: - zaświadczenie o dochodach k. 56).

Kiedy żyła A. B. (2) M. B. (1) otrzymywała rentę rodzinną w wysokości 985,58 zł., netto; obecnie renta ta wynosi 1099,85 zł.

(dowód: - pismo (...) w W. z dnia 19.02.2014r., k. 105).

Sąd zważył;

Małoletni powód M. B. (1) reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego A. B. (1) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 50.000 zł., tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od kwoty 20.000 zł., od dnia 22.05.2012r., do dnia zapłaty i od kwoty 30.000 zł., od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz nieterminowej renty w wysokości 700 zł., miesięcznie płatnej do 10-go każdego miesiąca od stycznia 2012r.

Powód A. B. (1) wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 20.000 zł., tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 22.05.2012r., do dnia zapłaty.

Swoje roszczenie powodowie wywodzili ze zdarzenia jakie miało miejsce w dniu 27 grudnia 2011r.

W sprawie bezspornym było, że w dniu 27 grudnia 2011r. na ul. (...) w O. doszło do wypadku drogowego podczas którego kierująca samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachowując należytej ostrożności i obserwacji drogi wjechała na chodnik i potrafiła prawidłowo idącą tym chodnikiem pieszą A. B. (2) która doznała licznego złamania kości czaszki mechanicznym uszkodzeniem mózgu i krwawieniem do komór bocznych oraz urazu kolana i złamania żeber, które spowodowały jej zgon na miejscu zdarzenia.

Świadkiem zdarzenia był małoletni powód M. B. (1).

Bezspornym też było, że chwili zdarzenia jego sprawca objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c. przez umowę odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim względem których odpowiedzialność za szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia.

Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ma charakter akcesoryjny gdyż jej powstanie i rozmiar zależą od okoliczności uzasadniających odpowiedzialność ubezpieczonego sprawcy szkody oraz rozmiaru tej odpowiedzialności.

Zasady odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń określa art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r., ubezpieczenia obowiązkowe, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny i Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003.124.1152), stanowiąc, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym obowiązani są do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia, bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Regułę tę uzupełnia art. 35 powoływanej wyżej ustawy, stanowiąc, że ubezpieczenia obowiązkowe, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny i Polskie Biuro ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003.124.1152), ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Z powyższych unormowań wynika zatem podstawowy wniosek co do zasady odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń.

Odpowiedzialność ta jest pochodna odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody.

W sprawie bezspornym była odpowiedzialność strony pozwanej za zaistniałe zdarzenie.

Jak bowiem wynika z okoliczności sprawy wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 kwietnia 2012r. uznano kierującą samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) winną powyższego zdarzenia.

Zgodnie z art. 446 §4 k.c. jeżeli wskutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia nastąpiła śmierć poszkodowanego sąd może przyznać od zobowiązanego do naprawienia szkody najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Przepis art. 446 §4 k.c. został wprowadzony do kodeksu cywilnego przez art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30.05.2008r. (Dz. U. z 2008r, Nr 116, poz. 731) zmieniającej ustawę z dniem 3 sierpnia 2008r.

Tak więc w chwili wypadku, jakiemu uległa A. B. (2) już obowiązywał.

Zadośćuczynienie przewidziane w art. 446 §4 k.c. ma na celu złagodzenie cierpienia psychicznego wywołanego śmiercią osoby najbliższej i pomoc w dostosowaniu się do zmienionej sytuacji życiowej.

Na rozmiar krzywdy o której mowa w art. 446 §4 k.c. mają wpływ przede wszystkim wstrząs psychiczny i cierpienia moralne wywołane śmiercią osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki po jej śmierci, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, rola w rodzinie pełniona przez osobę zmarłą, wiek pokrzywdzonego i jego zdolność do zaakceptowania nowej rzeczywistości oraz umiejętność odnalezienia się w niej (orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13.12.2013r., I ACa 597/13 LEX nr 1409090).

W tym miejscu zaznaczyć należy, że generalnie w każdym przypadku śmierć osoby bliskiej jest dla każdego bolesnym ciosem. W przypadku najbliższych członków rodziny-(rodziców, dzieci) normalnie funkcjonującej rodziny takie przeżycia są typowe, a istnienie krzywdy po stracie bliskiej osoby ma charakter oczywisty, notoryjny i jest wręcz objęte domniemaniem faktycznym.

Jak wynika, z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w dniu 27 grudnia 2011r. na ul. (...) w O. doszło do wypadku drogowego podczas którego

kierująca samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachowując należytej ostrożności i obserwacji drogi wjechała na chodnik i potrafiła prawidłowo idącą tym chodnikiem pieszą A. B. (2) która doznała licznych złamań kości czaszki mechanicznym uszkodzeniem mózgu i krwawieniem do komór bocznych oraz urazu kolana i złamań żeber, które spowodowały jej zgon na miejscu zdarzenia.

A. B. (2) była matką A. B. (1) i babcią M. B. (1).

A. B. (2) była prawnym opiekunem małoletniego M. B. (1), którym została ustanowiona po jego matki, kiedy M. B. (1) miał półtora roku.

Ojciec P. B. zmarł w dniu 17.05.2007r.

Do czasu śmierci A. B. (2), zmarła, małoletni M. B. (1), A. B. (1) i jego żona stanowili kochającą się rodzinę; łączyły ich więzi emocjonalne.

W przypadku małoletniego M. B. (1) te więzi z babcią były o tyle silniejsze, że A. B. (2) wychowywała małoletniego prawie od samego początku.

Po śmierci rodziców chłopca to ona przejęła ich obowiązki.

Jak wynika z zeznań A. B. (1) A. B. (2) była troskliwą kochającą babcią dla małoletniego M. B. (1). Spędzała z nim wolny czas, chodziła z małoletnim na spacer, uczyła go jeździć na rowerze, opiekowała się nim w czasie choroby, utrzymywała kontakt ze szkołą.

W chwili śmierci babci małoletni M. B. (1) miał 7 lat.

Śmierć babci stanowiła dla małoletniego powoda niewątpliwie traumatyczne przeżycie a w niniejszej sprawie jest tym bardziej nasilone ze względu na nagłość i tragizm zdarzenia. Małoletni był bowiem świadkiem wypadku; szedł wtedy razem z babcią. Wprawdzie w wypadku nie odniósł żadnych obrażeń, jednakże śmierć babci odbiła się na zachowaniu małoletniego.

Z zeznań A. B. (1) i D. B. wynika, że po śmierci babci M. czuł się osamotniony, przez około 3 miesiące nie chciał rozmawiać o wypadku.

A. B. (1) zeznał, że M. długo był przygnębiony; do dziś pamięta wypadek.

Świadek D. B. zeznała, że po wypadku babci M. zamknął się w sobie, był bardzo załęczniony, nie chciał sam spać, przeżywał każde wyjście do miasta, pisk opon wzbudzał w nim lęk.

Wprawdzie jak zeznała D. B. obecnie małoletni jest otwartym dzieckiem

jednakże zawdzięcza to tylko ogromnej trosce jaką po śmierci A. B. (2) otoczyli małoletniego A. B. (1) i jego żona.

Zarówno A. B. (1) jak i D. B. zeznali, że małoletni do dziś pamięta wypadek.

Z zeznań A. B. (1) wynika, że w zeszłym roku D. B. spóźniła się do domu M. pytał wtedy, że może potrącił ją samochód.

Jak więc wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zmarłą A. B. (2) i małoletniego M. B. (1) łączyła bardzo silna więź emocjonalna, tym silniejsza że to zmarła przejęła obowiązki rodziców małoletniego prawie od samego początku i to ja małoletni postrzegał jako najbliższą mu osobę. Małoletni M. B. (1) nie pamiętał swoich rodziców, to z babcią A. B. (2) małoletni utożsamiał rodzicielską miłość.

Nagła śmierć babci stanowiła więc powoda wielki wstrząs tym bardziej, że nastąpiła w okresie kiedy więź łącząca dzieci z opiekunami jest szczególnie silna, bo nie uległa jeszcze naturalnemu rozluźnieniu związanemu z rozpoczęciem przez nich samodzielnego życia.

W chwili śmierci A. B. (2) małoletni M. B. (1) był jeszcze w takim wieku kiedy opiekunowie są najważniejszymi osobami w życiu dziecka.

A. B. (2) miała z wnukiem bardzo dobry kontakt, co tym bardziej potęguje poczucie straty.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że powszechnie wiadomo, że rodzina spełnia podstawowe funkcje socjalizujące, kształtuje osobowość dziecka, jego świat wartości, odporność psychiczną i uczuciową na niepowodzenia. Przyczynia się ona znacznie do zdrowia psychicznego dziecka dzięki swej funkcji polegającej na zapewnieniu dziecku bezpieczeństwa i równowagi emocjonalnej. Dziecko otoczone w domu ciepłem, miłością serdecznością odbiera świat jako bezpieczny.

W niniejszej sprawie tragiczna śmierć A. B. (2) doprowadziła do bezpowrotnego zerwania bliskiej i czulej więzi jaka łączyła ją z małoletnim powodem i pozbawiła go poczucia bezpieczeństwa, tym większe, że wcześniej małoletni stracił już oboje rodziców.

Silna więź emocjonalna z A. B. (2) łączyła również powoda A. B. (1).

Z zeznań D. B. wynika, że A. B. (1) z matką łączyła silna więź, gdyż po śmierci jego ojca i brata był jedynym dzieckiem A. B. (2).

Do czasu zawarcia w 2011r. związku małżeńskiego A. B. (1) zamieszkiwał razem z matką i wspólnie sprawowali opiekę nad małoletnim.

Kiedy A. B. (1) zawarł związek małżeński nadal utrzymywał bardzo bliskie kontakty z matką.

D. B. zeznał, że A. B. (1) często bywał u matki gdyż pracował w B. i wracając do domu, przejeżdżał przez O. gdzie mieszkała matka.

A. B. (1) zeznał, że co drugi weekend A. B. (2) przyjeżdżała do nich, ubierali razem choinkę jak zeznał był na każdy telefon mamy.

Uznać więc należy, że również dla powoda A. B. (1) nagła śmierć matki stanowiła wielki wstrząs.

Nie ulega wątpliwości, że krzywda wywołana śmiercią matki jest jedną z najbardziej dotkliwych z uwagi na rodzaj i siłę więzów rodzinnych oraz rolę pełnioną przez matkę w rodzinie.

W rozpoznawanej sprawie ta krzywda jest o tyle dotkliwa dla A. B. (1), że śmierć matki nastąpiła nagle i nieoczekiwanie w wypadku komunikacyjnym zawinionym przez sprawcę bez przyczynienia się ofiary oraz, że po śmierci ojca i brata był z nią bardzo związany.

W ocenie Sądu- biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy – uznać należy, że zerwanie więzi emocjonalnej z A. B. (2) spowodowało u powodów ból, cierpienie i poczucie ogromnej krzywdy.

Jak już zaznaczono wyżej generalnie w każdym przypadku śmierć osoby bliskiej jest dla każdego bolesnym ciosem. W przypadku najbliższych członków rodziny normalnie funkcjonującej rodziny takie przeżycia są typowe, a istnienie krzywdy po stracie bliskiej osoby ma charakter oczywisty, notoryjny i jest wręcz objęte domniemaniem faktycznym.

Zaznaczyć też należy, że mierzenie stopnia cierpienia osoby i poczucia krzywdy, która nie doznała uszkodzenia ciała czy rozstroju zdrowia, pozostaje poza możliwościami dowodowymi sądu.

Aktualny stan wiedzy nie pozwala na udowodnienie rozmiaru uczuć, przywiązania, rozmiaru straty.

Trudno też zakładać, aby ustawodawca „premiował” osoby reagujące w sposób intensywniejszy zauważalny dla środowiska zewnętrznego na sytuację traumatyczną a mniej korzystniej nakazywał traktować osoby o osobowości zamkniętej w sobie.

Niewątpliwie powodowie bardzo przeżyli śmierć matki i babci a poczucie straty potęguje fakt, że śmierć ta nastąpiła w sposób nagły i niespodziewany.

Śmierć człowieka jest normalną kolejną rzeczą. Dorosły człowiek jest świadomy tego że prędzej czy później fakt ten nastąpi oraz, że związane to będzie z bólem i cierpieniem oraz poczuciem straty.

Jednakże większość spodziewa się, że śmierć osoby najbliższej nastąpi w podeszłym wieku albo też w wyniku ciężkiej choroby.

Wtedy najbliższa rodzina- jeżeli to w ogóle możliwe – może przygotować się na śmierć bliskiej osoby, ma możliwość pożegnania się z nią.

W sytuacji zaś wypadku drogowego – jak w niniejszej sprawie- śmierć jest czymś niespodziewanym, nagłym, przekreśla plany i nadzieje nie tylko zmarłego ale i jego najbliższych.

Z tych też powodów Sąd uznał, że powodom należne jest zadośćuczynienie.

Zasadniczym kryterium decydującym o wysokości należnego zadośćuczynienia stanowi przede wszystkim rozmiar (zakres) doznanego przez pokrzywdzonego krzywdy; ocena w tej mierze winna być dokonywana na podstawie całokształtu okoliczności sprawy i powinno przedstawiać realną wartość dla poszkodowanego. Ma ono bowiem wartość kompensacyjną i musi przedstawiać pewną ekonomicznie odczuwalną wartość.

Na rozmiar krzywdy o której mowa w art. 446 §4 k.p.c. mają wpływ przede wszystkim wstrząs psychiczny i cierpienia moralne wywołane śmiercią osoby bliskiej, poczucie osamotnienia, i pustki po jej śmierci, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, rolę pełnioną w rodzinie przez osobę zmarłą, wiek pokrzywdzonego.

Uwzględniając stopień cierpień powodów, które nadal mają wpływ na ich życie, nieodwracalność skutków powstałych na skutek śmierci matki i babci uzasadniają zdaniem sądu zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów dalszej kwoty zadośćuczynienia w kwotach: 50.000 zł na rzecz małoletniego M. B. (1) i 20.000 zł na rzecz powoda A. B. (1).

Skutki śmierci A. B. (2) będą rozciągać się na całe życie powodów. I skutkują poczuciem krzywdy z powodu utraty najbliższej osoby.

To zadośćuczynienie chociaż w części zrekompensuje powodom krzywdę związaną z nagłym zerwaniem więzi z osobą, która stanowiła centrum życia rodzinnego dla obu powodów.

Biorąc to pod uwagę Sąd uznał, że dalsza kwota w wysokości: 50.000 zł na rzecz małoletniego M. B. (1) i 20.000 zł na rzecz powoda A. B. (1)

jest kwotą odpowiednią i nie jest nadmierna ani stosunku do doznanej krzywdy powodów, stosunków majątkowych społeczeństwa ani też nie zmierza do wzbogacenia powodów.

Kwoty te przedstawiają realną wartość kompensacyjną przy czym uwzględniają wszystkie istotne okoliczności sytuacji powodów.

Sąd uznał, że odsetki należne są co do kwoty 20.000zł., na rzecz M. B. (1) i 20.000 zł., na rzecz A. B. (1) od dnia 22.05.2012r.

Jak bowiem wynika z okoliczności sprawy roszczenie powodów w przedmiocie zadośćuczynienia wysłane zostało pismem z dnia 17 kwietnia 2012r (wpłynęło do strony pozwanej 20.04.2012r).

W dniu 18.05.2012r., przyznano powodom zadośćuczynienie w wysokości 30.000 zł., na rzecz M. B. (1) i 10.000 zł. na rzecz A. B. (1).

Zgodnie z art. 14 ust 1 ustawy Ubezpieczenia obowiązkowe, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny i Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania (art. 14 ust 2 ustawy).

Skoro więc wcześniej powodowie nie zgłosili roszczenia brak jest podstaw do zasądzenia wcześniejszego odszkodowania.

Co do zaś odsetek od kwoty 30.000zł., powód domagał się odsetek od dnia doręczenia pozwu i tak też sąd orzekł.

Biorąc to pod uwagę Sąd orzekł jak w punkcie I i II wyroku.

Sąd oddalił roszczenie powoda M. B. (1) o zasądzenie renty.

Zgodnie z art. 446 § 2 k.c. osoba, względem której ciążył na zmarłym ustawowy obowiązek alimentacyjny, może żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody renty obliczonej stosownie do potrzeb poszkodowanego oraz do

możliwości zarobkowych i majątkowych zmarłego przez czas prawdopodobnego trwania obowiązku alimentacyjnego. Takiej samej renty mogą żądać inne osoby bliskie, którym zmarły dobrowolnie i stale dostarczał środków utrzymania, jeżeli z okoliczności wynika, że wymagają tego zasady współżycia społecznego.

W niniejszej sprawie zmarła A. B. (2) była osobą na której ciążył ustawowy obowiązek alimentacyjny wobec powoda M. B. (1) wskutek tego, że rodzice małoletniego nie żyją.

Zgodnie z art. 129 §1 krio obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi a wstępnych przed rodzeństwem.

Przy ustalaniu wysokości renty stosuje się kryteria przyjęte w art. 135 krio.

Zgodnie z powyższym przepisem zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zatem również przypadku renty stosuje się kryterium usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Sąd nie dał wiary, że utrzymanie małoletniego M. B. (1) wynosi 2000zł., miesięcznie.

Jak wynika z zeznań świadka D. B. małoletni M. B. (1) nie przyjmuje stałych leków; zeznała, że wprawdzie u M. zdarzają się alergie ale jest to w okresie zima- jesień wtedy małoletni ma przewlekłe katary. D. B. zeznała, że w okresie jesienno- do lekarza chodzi z małoletnim 2-3 razy; wizyta u laryngologa wynosi wówczas 100 zł., koszt leków 50-100zł. W skali miesiąca daje więc to kwotę 50 zł. ($200 \times 3 = 600 : 12 = 50$ zł.).

D. B. zeznała też, że małoletni M. B. (1) uczęszcza obecnie na zajęcia karate (koszt 60 zł miesięcznie), języka angielskiego (koszt 100zł miesięcznie), ponadto korzysta z imprez organizowanych przez szkołę np. wycieczki, wyjścia do teatru (koszt wynosi 150 zł., co 2 miesiące). W miesiącu daje więc to kwotę około 235 zł.

Do tego dochodzą również koszty wyjazdów na wczasy, zimowiska , wyjścia na basen i do kina.

D. B. zeznała, że koszt zimowiska w tym roku wyniósł 500zł.

Zeznała też, że co roku wyjeżdżają na wczasy o koszt takich wczasów to około 600zł., na osobę. Co dwa trzy tygodnie jeżdżą do kina (80zł) i na basen (50-100zł).

Uznać więc należy, że w miesiącu jest to kwota około 271 zł.

Koszt bowiem wczasów i zimowisk w s skali miesiąca daje kwotę 91zł ($500 : 12 = 41$, $600 : 12 = 50$). Dodając do tego koszt wyjścia do kina i na basen daje to kwotę 271 zł ($50 + 41 + 100 + 80$).

Małoletni M.

B. zamieszkuje tylko ze swoimi opiekunami w mieszkaniu, którego koszt wynosi: 300zł., czynsz, 100zł fundusz remontowy, 100zł., co 2 miesiące gaz, 100zł., co 2 miesiące energia, 120 zł., woda co daje kwotę 620zł. Na małoletniego M. B. (1) przypada więc 1/3 tych kosztów tj., 206zł.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom D. B., że na wyżywienie i ubranie M. B. (1) wydaje 500-600zł. miesięcznie.

Zważyć należy, że w dalszej części swoich zeznań zeznała ona , że na wyżywienie dla całej rodziny wydaje 300-400zł. Na małoletniego przypadałaby więc 1/3 tych kosztów a więc około 100-130zł.

Z pozwu zaś wynika, że na ubranie dla małoletniego przeznaczają około 100zł miesięcznie

W sumie więc koszt utrzymania małoletniego M. B. (1) w miesiącu wynosi około 1000zł.

Stanowisko Sądu znajduje również potwierdzenie w oświadczeniu A. B. (1) złożonym na potrzeby postępowania likwidacyjnego w dniu 26.05.2012r., gdzie określił on koszty utrzymania małoletniego na kwotę 1000zł.

Z okoliczności sprawy wynika, że małoletni M. B. (1) pobiera rentę po rodzicach w wysokości 1099,85 zł. netto.

W całości więc pokrywa ona usprawiedliwione potrzeby małoletniego.

W tym miejscu zaznaczyć należy, renta ma charakter odszkodowawczy, stanowi wynagrodzenie straty, jakiej doznała osoba uprawniona do alimentacji przez niemożność uzyskania świadczenia zezwalającego na zaspokojenie jej wszystkich potrzeb. Zmierza zatem do restytucji, w granicach możliwych do zrealizowania, stanu rzeczy, jaki istniał w chwili zdarzenia wywołującego szkodę. Określenie wysokości należnego uprawnionemu świadczenia uwzględniać powinno kwotę, jaką zobowiązany alimentowałby go oraz otrzymywaną od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych rentę rodzinną. Przy ustalaniu zakresu zobowiązania zmarłego, który był obciążony obowiązkiem alimentacyjnym, sąd musi dokonać oceny nie tylko rzeczywiście uzyskiwanych przez niego dochodów, ale jego możliwości zarobkowych. Wyznaczenie tych możliwości powinno być oparte na realnych podstawach, przemawiających za tym, że z dużym stopniem prawdopodobieństwa zmarły osiągnąłby oznaczone dochody. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 marca 2013 r. III APa 13/12, LEX nr 1394265).

Skoro więc renta rodzinna otrzymywana przez małoletniego powoda w całości pokrywa jego potrzeby, już z tej przyczyny brak jest podstaw do zasądzenia renty w niniejszym postępowaniu.

Renta rodzinna jest bowiem odpowiednikiem świadczeń alimentacyjnych i służy zaspokajaniu uzasadnionych i usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Sąd wziął również pod uwagę możliwości finansowe zmarłej A. B. (2).

Jak bowiem wynika z materiału dowodowego będąc opiekunem małoletniego M. B. (1) A. B. (2) pobierała świadczenia emerytalne z (...) w K. w wysokości 1.163,94 zł., netto oraz świadczenie z Centrum Pomocy (...) na częściowe pokrycie kosztów utrzymania małoletniego M. B. (1) w wysokości 166,01 zł. M. B. (1) pobierał też rentę rodzinną w wysokości 985,58 zł., netto.

Biorąc pod uwagę powyższe uznać należy, że w dacie orzekania gdyby A. B. (2) żyła nadal podstawowym jej źródłem utrzymania byłoby świadczenie z ZUS.

D. B. przyznała, że kiedy małoletni zamieszkiwał z babcia nie korzystał z dodatkowych zajęć, nie uczęszczał na żadne dodatkowe zajęcia.

Na dodatkowe płatne zajęcia zaczął uczęszczać po śmierci babci.

Biorąc to pod uwagę w szczególności zaś fakt, że renta rodzinna zaspokaja usprawiedliwione potrzeby małoletniego Sąd powództwo w tym zakresie oddalił.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Powód M. B. (1) wygrał spór w 85%, zaś powód A. B. (1) w 100%.

W tej sytuacji sąd zasądził wynagrodzenie jednego pełnomocnika w stawce minimalnej (kwotę 3.600zł) wraz z opłatą od pełnomocnictwa oraz koszt opłaty od pozwu poniesionej przez powoda A. B. (1) (1000zł).

Do kwoty te Sąd doliczył 85% kosztów poniesionych przez powoda M. B. (1) stanowiących opłaty od pozwu i opłaty od pełnomocnictwa. tj. kwotę 2.937 zł .

Biorąc to pod uwagę Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.